

РЕШЕНИЕ

№ 3810

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 18.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **13903** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 24е, ал. 3 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

Образувано е по жалба вх.№ 32349239/03.12.2019г. по описа на Агенция Митници-Териториална агенция Тракийска от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление –гр.С., [улица], ет.1, офис 4, представлявано от Н. И. Н. и В. И. Г. чрез процесуалния им представител адвокат Д. Л.Р. със съдебен адрес-гр.П., [улица], ет.3 срещу Решение № РТД3000-2105/15.11.2019г. на с.д. директора на ТД Тракийска към Агенция Митници, с което е прекратено действието на освободен от акциз краен потребител №BG003000E0183 на [фирма] с местонахождение на обекта: [населено място], п.к.4155, [община], Дестилерия извън регулация, предвид обстоятелството, че лицето е престанало да отговаря на условията за освобождаване от облагане с акциз по чл.24 ал.2 т.4 от ЗАДС

Жалбоподателят твърди, че към момента на издаване на обжалваното решение, с което е прекратено действието на удостоверение за освободен от акциз краен потребител от 15.11.2019г., не е налице промяна на обстоятелствата, съществуващи към момента на издаване на цитираното удостоверение, и нищо в дейността на дружеството-жалбоподател не е променено. Оспорва изводите на административния орган относно приложението на чл. 24е, ал. 2 от ЗАДС, като счита, че енергийните продукти за отопление, по смисъла на чл. 24 ЗАДС, не са изключени "ex lege" от възможността да бъдат освободени от облагане с акциз. Моли съда да отмени решението. Представя писмени бележки. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът - Директорът на Териториална дирекция Тракийска към Агенция Митници, чрез процесуалния си представител-юрисконсулт С. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като разгледа становищата и възраженията на двете страни и след преценка на събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Оспореното решение е връчено на адресата на 20.11.2019 г. лично на един от управителите на дружеството –Н. Н. /лист 6 от дело3734/2019г. по описа на АС-Пловдив, неразделна част от настоящото съдебно производство/, а жалбата до съда е подадена чрез административния орган на 03.12.2019 г. Следователно, същата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, което налага извод за нейната допустимост.

От фактическа страна:

С влязло в сила Решение № 943 от 12.05.2016 г. по адм. дело № 492/2016 г. на Административен съд Пловдив, приложено за послужване по настоящото дело, е отменено Решение № 120/29.01.2016г., на Началника на Митница - П., с което на [фирма], е отказано издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител по подадено искане с вх. № 32-280390/29.12.2015г. и преписката е върната на Началника на Митница П. за издаване на административен акт по искане за издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител вх. № 32-280390/29.12.2015г . при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

В изпълнение на съдебното решение на [фирма], е издадено удостоверение за освободен от акциз краен потребител /УОАКП/ №BG00300E183/ от 13.02.2017 г., връчено на 16.02.2017г.

Удостоверението се отнася за освободени от облагане с акциз енергийни продукти – тежки горива с код по КН 27101964, масла и други продукти, в които ароматните съставки преобладават-сурови -други с код по КН 27079999 и други смазочни масла и други масла с код по КН 27101999. Обектът, в който се ползват енергийните продукти е Дестилерия в [населено място] п.к.4155, [община], област П.. Целите за които се използват освободените от облагане с акциз енергийни продукти е добиване на пара за производство на етерична масла и растителни екстракти.

На 26.06.2019г. с писмо рег. № 32-186049/26.06.2019г. на ЦМУ на Агенция „Митници“ е разпоредено извършването на проверка, на освободени от акциз крайни потребители за спазване от лицата, на условията, определени в издадените удостоверения. Проверка е извършена и в производствената база на жалбоподателя, резултатите, от която са обективирани в Протокол № 1762 (19BG3000A029698)/12.07.2019г.

В съставения протокол е отразено, че съгласно издаденото удостоверение №BG00300E183/ от 13.02.2017 дружеството може да получава енергийните продукти - тежки горива с код по КН 27101964, други масла и други продукти, в които ароматните съставки преобладават - сурови - други с код по КН 27079999 и други масла, различни от смазочните с код по КН 27101999, за добиване на пара, за производство на етерични масла и растителни екстракти.

Енергийните продукти, използвани за нуждите на [фирма]. се доставят в базата на дружеството с автомобилни цистерни, от които чрез помпи се разтоварват в резервоар. От резервоара, посредством помпи, енергийните продукти се подават към

работен резервоар, в който се подгряват до температура от 40°C до 50°C, след което постъпват в парни котли. В парните котли енергийните продукти изгарят и в следствие преобразуват водата в пара, която е необходима за производствените процеси. Получената пара от парните котли постъпва в парен котел и се разпределя към цех „Дестилерия“ и към цех „Екстракция“.

В Цех „Екстракция“ парата се използва за: - Подгряване на екстрагента и суровината; пропарване на суровината с цел отделяне на разтворителя; Концентриране на разтворителя в изпарители; Окончателното изгонване на разтворителя във вакуум изпарител. След вакуум изпарителя се получава екстракт. От парата, която се подава в кожух отделните съдове се получава конденз с температура от 70°C до 100°C, който се отвежда на рова централа.

В цех „Дестилерия“ парата постъпва през тръбопровод и се използва единствен подгряване и изваряване на суровината, която е заредена предварително в дестилационните казани. В дестилационните казани са монтирани серпентини за подгряване с директна и индиректна I Инсталацията разполага с 16 бр. дестилационни казана. От тях 4 бр. са с вместимост 7 м⁵ и 12 вместимост 5 м³. При изпаряване парата увелича етеричните масла и се втечнява в охладител. Получава се втечен дестилат, който постъпва в резервоар за дестилат. Чрез помпа дестилата подава в „кохобационна“ колона за повторно изпаряване на получения дестилат от дестилационните казани. В цех дестилерия са монтирани 6 бр. кохобационни колони с вградени серпентини за директна и индиректна пара. Към тях също се подава пара за нуждите на производствения процес. След повторното изпаряване на водите в кохобационните колони получава етерично масло. От парата, която се използва в серпентините за индиректна нар получава конденз с температура от 70°C до 100°C, която се връща към парните котли с икономия на котелно гориво.

При проверката в обекта не е установено използването на котелно гориво за други цели, освен за производство на пара, необходима за производството на етерични масла и растителни екстракти.

За извършената проверка е съставен и Доклад с рег. Индекс 32-226225 от 02.08.2019 г., в който са обобщени резултатите от проверката, като в заключение е посочено, че от представените по преписката доказателства, предвид промените на чл. 4, т. 37 ЗАДС, в сила от 01.01.2018 г. и с оглед констатираните фактически обстоятелства, отразени в протокола от извършената проверка, може да се приеме, че енергийните продукти, освободени от облагане с акциз, съгласно УОАКП №BG00300E0183, са енергийни продукти за отопление по смисъла на чл. 4, т. 37 от ЗАДС.

С писмо рег. индекс 32-238063/15.08.2019 г. [фирма] е уведомено по реда на чл. 26, ал. 1 от АПК за започнало производство за прекратяване действието на удостоверението на ОАКП, съгласно разпоредбите на чл. 24е, ал. 1, т. 4, буква "г" от ЗАДС във връзка с чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС.

От [фирма] е постъпило възражение с рег. индекс 32-244997/22.08.2019 г., което е разгледано от административния орган и е прието за неоснователно.

Последвало е издаване на оспореното решение.

В хода на съдебното производство е допусната съдебно-техническа експертиза (СТЕ), заключението на вещото лице по която съдът кредитира като компетентно изготвено и неоспорено от страните. Вещото лице е посетило на място производствения обект и лично се е запознало с всички етапи на производствения процес и начина, по който се използват котелното гориво и маслата, за които жалбоподателят притежава

удостоверение за освободен акциз.

Според заключението на вещото лице и допълненията и уточненията, които направи в открито съдебно заседание на 18.06.2020г., енергийните продукти, посочени в Удостоверението за освободен от акциз краен потребител №BG00300E0183/13.02.2017г. на [фирма], отнасящи се за обекта (дестилерията):с.З., п. к. 4155, общ. Б., се използват единствено и само за технологичния и производствен процес на предприятието – за производство на технологична пара, необходима за осъществяване на технологичния процес в предприятието.

Описано е, че процеса по използването на енергийните продукти, посочени в Удостоверението протича по следния начин и последователност:котелното гориво се доставя с автоцистерни и се разтоварва чрез помпи в резервоар, чиято вместимост е 400 куб.м., находящ се в плаца в близост до паровата централа. От този резервоар котелното гориво постъпва в работен резервоар и се подгръва до температура от 50 °С, след което постъпва за изгаряне в парните котли ситуирани в паровата централа.

В паровата централа са монтирани парни котли с високо налягане съответно ПКМ4 и ПКМ12. Получената пара от тях се разпределя към цех „Дестилерия“ и към цех „Екстракция“. Технологичният процес в двата цеха е подробно описан в констативно аналитичната част на експертната. Котелното гориво е единствен източник на енергия за производството на технологична пара, необходима на [фирма] да осъществява производствената си дейност на предприятието. Без нея не могат да бъдат осъществявани процесите на дестилерия и екстракция. Енергийните продукти посочени в удостоверение и получената топлинна енергия не се използват за отопление, като моторно гориво, за химически реакции, металургични процеси или за други някакви нужди извън технологично производствения процес на дестилерията. В съдебно заседание, вещото лице уточни, че маслата са необходими за смазване на агрегатите и апаратурата, която обслужва производствения процес. Отделно от това на поставени въпроси от процесуалния представител на жалбоподателя и от съда, експерта посочи, че на територията на предприятието има обособена сграда, която се използва като административна част за персонала, но тя се отоплява с климатични системи, които са на електричество. Тя не е свързана с производствените мощности. Тази сграда е отделен обект на територията на предприятието и не е свързана по никакъв начин с производствената сграда.

При горната фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорваният акт е издаден от компетентен по материя, степен и място митнически орган и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК. Видно от приетата Заповед №7297/11.07.2019г. на Директора на Агенция „Митници“ е наредено на А. Л. Х. –П. –зам.директор на ТД в Агенция Митници- ТД Тракийска да изпълнява и длъжността Директор на ТД в Агенция „Митници“, ТД „Тракийска“ по вътрешно съвместителство, считано от 15.07.2019г. до назначаване на служител на незаетата длъжност или до отменяне на настоящата заповед, но не повече от 6 месеца –до 14.01.2020г.

При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – такива, които са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание.

Относно приложението на материалния закон, съдът намира следното:

По делото няма спор по фактите. Спорът е правен и е във връзка с отговора на

въпроса дали е по отношение на дружеството -жалбоподател хипотезата на чл. 24, ал. 2, т. 4 ЗАДС за освобождаване от облагане с акциз на енергиен продукт, съответно дали са основания за прекратяване на действието на издаденото удостоверение за освободен от акциз краен потребител.

В ЗАДС режимът за освобождаване от заплащането на акциз за енергийни продукти е уреден в разпоредбата на чл. 24 от ЗАДС. В т. 3 и т. 4 на ал. 1 от цитираната правна норма са изброени кодовете по комбинираната номенклатура(КН) на енергийните продукти, които се освобождават от акциз, но условието е същите да се използват за цели различни от моторно гориво и гориво за отопление. В чл. 4, т. 5 се съдържа легалната дефиниция на понятието "Код по КН" - това са тарифни кодове по Комбинираната номенклатура съгласно Приложение I на Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическата номенклатура и Общата митническа тарифа. За енергийните продукти и електрическата енергия - кодовете са по Комбинираната номенклатура, прилагана към 1 януари 2002 г., респективно разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 2, от ЗАДС, определя, че "енергийни продукти" са продуктите, включени в кодове по КН от 2701, 2702 и от 2704 до 2715. След като процесните тежко гориво с код по КН 27101964, други масла и други продукти, получени при дестилация с код по КН 27079999 и други масла, различни от смазочните, с код по КН 27101999 са с посочените кодове, то същите се явяват енергийни продукти по смисъла на посочената норма и това ги определя и като акцизна стока.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, § 1, б от Директива 2003/96/ ЕО на Съвета от 27.10.2003 г. относно пререструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията, терминът "енергийни продукти" се отнася за продукти, които са с кодове по КН от 2701 до 2702 и от 2704 до 2715.

В случая няма спор, че продуктите с КН 27079999, 27101999, КН 27101964, за които е издадено процесното УОАКП, попадат в обхвата на тази дефиниция. Според чл. 2, § 3, пр. I от Директивата, когато енергийните продукти са предназначени за използване, предлагани за продажби или използвани, като моторно гориво или гориво за отопление, различни от онези, за които в настоящата директива е определено ниво на облагане с данъци, те се облагат в зависимост от употребата със ставката, определена за еквивалентното гориво за отопление или моторно гориво, съответно разпоредбата и изрично предвиденото в самата нея изключение предвиждат, че когато един енергиен продукт е предназначен, използва се или се предлага за продажба като гориво /моторно или за отопление/, то следва той да се обложи данъчно така, както би се обложило съответното гориво.

В ЗАДС материално-правният режим на освобождаванията на акцизните стоки, представляващи енергийни продукти, е уреден в чл. 24 от ЗАДС. По отношение на конкретните енергийни продукти, релевантни са разпоредбите на чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС.

Съгласно чл. 24е, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 4, б. "г", предложение второ от ЗАДС (в приложимата редакция) действието на удостоверението на освободен от акциз краен потребител се прекратява с решение на директора на компетентната териториална дирекция, което подлежи на предварително изпълнение, освен ако съдът разпореди друго, когато лицето престане да отговаря на условията за

освобождаване от облагане с акциз по чл. 22, ал. 2 или чл. 24, ал. 2, т. 1 – 5.

Разпоредбата на чл. 24, ал. 2 ЗАДС визира изчерпателно енергийните продукти, които се освобождават от облагане с акциз, като в т. 4 е уредено, че такива са и енергийните продукти, които се използват за цели, различни от моторно гориво или гориво за отопление.

Според определението в т. 37 на чл. 4 ЗАДС /ДВ, бр. 97 от 2017 г., /в сила от 1.01.2018 г. / "Енергиен продукт за отопление" е продукт, участващ в процес, свързан с отделянето на топлина, която се използва непосредствено или чрез преносна среда. Енергийният продукт за отопление не се ограничава само до използването му за отопление на помещение. Използването на енергиен продукт за отопление включва и всички случаи, когато енергийните продукти се изгарят и получената топлина се използва независимо от крайното предназначение, включително използването в оранжерии, сушилни, бази за вторични суровини, с изключение: а) за цели по т. 10 и 33; б) за цели, различни от моторно гориво или гориво за отопление.

Според чл. 2, § 4, б. "б", предл. 1 и 2 от Директива 2003/96 ЕО на Съвета от 27.10.2003г. разпоредбите не се отнасят до енергийните продукти, използвани за цели, различни от моторни горива или горива за отопление. Дерогацията е приложима за енергийните продукти, които фактически са предназначени за цели, различни от посочените, т. е. същите не следва като краен резултат от потребяването им да служат за моторно гориво или за гориво, предназначено за отоплителни инсталации. Именно разпоредбите на посочената Директива са транспонирани в цитираните по-горе норми на ЗАДС.

За да прекрати действието на процесното удостоверение административният орган се позовава на измененията на разпоредбата на чл. 4, т. 37 от ЗАДС, в сила от 01.01.2018 г., и приетото в Решение на СЕС по дело С-240/01, относно позицията на съда как следва да се разбира понятието, „използвани като гориво за отопление" по смисъла на чл. 2, параграф 2 от Директива 92/81/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г., като приема, че [фирма] използва продукти - тежки горива с код по КН 27101964, масла и други продукти, в които ароматните съставки преобладават сурови-други с код по КН 27079999 и други смазочни масла и други масла, с код по КН 27101999, в качеството им на "Енергиен продукт за отопление", и използваните от дружеството енергийни продукти не попадат в условията на чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС.

Настоящият състав намира, че неправилно административният орган приема, че с оглед измененията в редакцията на чл. 4, т. 37 от ЗАДС към момента на издаване на оспорения акт – 15.11.2019 г., за дружеството- жалбоподател не е налице законовото основание на чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС за освобождаване от облагане с акциз потреблението на посочения енергиен продукт.

За да се приеме, че даден вид гориво е енергиен продукт за отопление по смисъла на чл. 4, т. 37 от ЗАДС, е необходимо отделяната топлина при използването му да се употребява в основната ѝ функция.

В случая от данните по делото и заключението на съдебно - техническата

експертиза е установено, че енергийните продукти, посочени в удостоверението за освободен от акциз краен потребител на [фирма], отнасящи се за обекта (дестилерията): [населено място], п.к.4155, [община], се използват единствено и само за производство на технологична пара, необходима за осъществяване на технологичния процес в предприятието.

Вещото лице изрично в съдебно заседание посочи, че на територията на предприятието, както и в административната сграда, ситуирана в предприятието няма изградена отоплителна система, работеща с енергийните продукти.

В тази връзка, основателни са доводите на жалбоподателят, че същият не би могъл да осъществява производствената си дейност, без описания от експертизата процес по използването на енергийните продукти, които също са описани в заключението и които енергийни продукти са тези посочени в УОАКП.

По тълкуването на понятието "енергиен продукт за отопление" при редакцията на дефиницията преди изменението в ДВ бр. 97/2017 г. и след него, Върховният административен съд се е произнасял многократно като безпротиворечиво е приел, че когато енергиен продукт се използва в производствената дейност на предприятието за получаване на наситена пара за целите на термична обработка на плодове и зеленчуци или за тяхното консервиране, за производство на захар, захарни изделия и спирт, за дестилация на етерични масла, за получаване на топлинна енергия с цел подгряване на инертни материали, влагани в асфалтовите смеси, за сушене хартиени платна с цел производство на хартия, за производството на вълнени тъкани и преди и др. той не се използва за отопление по смисъла на чл. 24, ал. 2, т. 4 ЗАДС, тъй като получаването на наситена пара за целите на производствения процес не е равнозначно на отопление, а съгласно чл. 2, параграф 4, б. "б" от Директива 2003/96/ЕО/ от нейното приложно поле са изключени енергийните продукти, използвани за цели, различни от моторни горива или горива за отопление. Дори и след изменението на чл. 4, т. 37 ЗАДС, в сила от 1.01.2018 г. посочените в този текст примери - използване в оранжерии и сушилни сочат на отопление в смисъл на поддържане на определена температура, което не включва използване с цел получаване на пара. (решение № 8116 от 15.06.2018 г. по адм. д. № 2676/2018 г., решение № 3613 от 21.03.2018 г. по адм. д. № 188/2018 г., решение № 15035 от 5.12.2018 г. по адм. д. № 7503/2018 г., , решение № 7996 от 13.06.2018 г. по адм. д. № 5168/2018 г., решение № 533 от 15.01.2018 г. по адм. д. № 8512/2017 г., решение № 9185 от 5.07.2018 г. по адм. д. № 2160/2018 г., Решение № 7686 от 22.05.2019 г. по адм. д. № 1928/2019 г., решение № 4126 от 20.03.2019 г. по адм. д. № 12583/2018 г. на ВАС).

В случая по несъмнен начин по делото се установи, че в производственото предприятие на оспорващото дружество, енергийните продукти с кодове, КН 27079999, КН27101999 и КН 27101964, не се използват с цел отопление или като моторно гориво, а с тях се произвежда технологична пара, съставляваща

необходима част от технологичния процес на предприятието за производство на етерични масла и растителни екстракти.

Енергийните продукти участват в процес, свързан с отделяне на топлина, но тази топлина не се използва непосредствено или чрез преносна среда в основната ѝ функция, а за друга и единствена производствена цел – производство на етерични масла и растителни екстракти. Следователно неправилен е изводът на административния орган, че използваните от дружеството-жалбоподател енергийни продукти не попадат в условията на чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС. В конкретния случай административният орган не се е съобразил и с цитираната в настоящото решение норма на чл. 2, § 4, б. "б", предл. 1 и 2 от Директива 2003/96 ЕО на Съвета от 27.10.2003г. Българските нормативни актове и по –конкретно посочените разпоредби на ЗАДС са в пълно съответствие с Директива 2003/96 ЕО на Съвета от 27.10.2003г.

Неоснователен е и допълнителния аргумент, посочен в оспореното решение на с. д. Директор на ТД Тракийска към Агенция "Митници", който се позовава на Решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) по дело С-240/01 по тълкуване на чл. 2, ал. 2 от Директива 92/81/ЕИО, което твърди, че е задължително съгласно чл. 633 от ГПК, във вр. с § 2 от ДОПК.

Нормата на чл. 633 от ГПК изрично посочва, че решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България, но то следва да е постановено само по преюдициално запитване, каквото определено не е решението по дело С-240/01. Същото има за предмет неизпълнение на задължението на Федерална Република Германия за транспортиране на чл. 2, ал. 2 от горепосочената Директива, (която чрез Директива 2003/96/ЕО са включени всички енергийни продукти) доколкото самият диспозитив на това решение е такъв, а не касае тълкуване на европейското право.

С оглед горното е необоснован изводът на административният орган, че дружеството-жалбоподател е престанало да отговаря на условията за освобождаване от облагане с акциз по чл. 24, ал. 2, т. 4 ЗАДС, съответно е незаконосъобразно е и процесното Решение № РТД 3000-2105/15.11.2019 г. на с. д. директора на Териториална дирекция "Тракийска" към Агенция "Митници", с което е прекратено действието на освободен от акциз краен потребител.

Като последица от това се налага извода, че не е налице законово основание за прекратяване на действието на издаденото УОАКП по реда на чл. 24е, ал. 2 във вр. с ал. 1. т. 4, буква "г", предложение 2 от ЗАДС. Налице е законовото основание на чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС за освобождаване от облагане с акциз потреблението на посочените енергийни продукти за заявените с искането цели, по отношение на дружеството- жалбоподател.

Ето защо оспореният административен акт страда от порока материална незаконосъобразност – отменително основание по чл. 146, т. 4 АПК, същият е издаден при неправилно тълкуване и прилагане на разпоредбата на чл. 24, ал.

2, т. 4 във връзка с чл. 4, т. 37 ЗАДС.

С оглед изхода на спора и при своевременно заявеното искане на жалбоподателя се следват разноските по делото, които са в размер общо на 2500, 00 лв., съгласно представен списък, от които 50 лв. -държавна такса, 500, 00 лв. -депозит за СТЕ и 1950, 00 лв. -възнаграждение адвокатски хонорар с начислено ДДС.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РТД3000-2105/15.11.2019г. на с.д. директора на ТД Тракийска към Агенция Митници, с което е прекратено действието на освободен от акциз краен потребител №BG003000E0183 на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], п.к. 1404, СО –район „Т.“, [улица], ет.1 и местонахождение на обекта: [населено място], п.к.4155, [община], Дестилерия извън регулация, предвид обстоятелството, че лицето е престанало да отговаря на условията за освобождаване от облагане с акциз по чл.24 ал.2 т.4 от ЗАДС

ОСЪЖДА Агенция "Митници" да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], п.к. 1404, СО –район „Т.“, [улица], ет.1, сумата в размер на 2500 лв. /две хиляди и петстотин / лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: